

РЕШЕНИЕ

№ 4911

гр. София, 18.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 12.07.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **4935** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 186, ал. 4 от Закона за данъка върху добавената стойност, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК. Делото е образувано по жалба на „Ракево Милк Трейд“ ЕООД, чрез адвокат Т. Т. срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № ФК-С2165-0130854/05.05.2023 г., издадена от началник на отдел „Оперативни дейности“, С., в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП. С оспорената ПАМ е постановено запечатване на търговски обект – магазин за млечни продукти, находящ се в [населено място], пазар Г., стопанисван от дружеството за срок от 14 дни.

В жалбата се твърди, че процесната заповед е незаконосъобразна и неправилна и е издадена в противоречие с целта на закона. Сочи се, че е нелице и съществено нарушение на административно-производствените правила, съгласно чл. 34 и чл. 35 от АПК. Инвокирани са доводи, че административният орган не се е съобразил с разпоредбата на чл. 6 от АПК, съгласно която административните актове следва да засягат интересите на заинтересованите лица във възможно най-малка степен, т.е. в случая не е спазен принципа на съразмерност. В магазина се съхраняват много продукти с млечен произход, с кратък срок на годност. Запечатването на обекта със сигурност ще е причина за бракуването на тези продукти, което би предизвикало непропорционална финансова загуба за оспорващия. Посочва се, че заповедта съдържа абсолютно бланкетни мотиви относно това как е определен срока, за който е постановен запечатването - обстоятелство противоречащо на изискването за

мотивираност на административните актове, съгласно чл. 59 от АПК. При издаване на акта не е взето предвид, че извършеното нарушение е изолиран случай и евентуалното му изпълнение, ще е противоречие с целта на закона. Според оспорващия административният орган не е взел предвид разпоредбата на § 1, т. 9 от ПЗР на ЗДДС, съгласно която всяка покупка до 30 лв., следва да се приема за маловажен случай.

По време на проведените заседания по делото, оспорващият не се представлява.

Ответникът по оспорването, в лицето на Началник на отдел „Оперативни дейности“, при ТД на НАП, С., не се явява. Пълномощникът му, юрисконсулт Л. оспорва жалбата и претендира присъждане на разноски.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че на 14.04.2023 г., в 12,44 часа, длъжностни лица при ЦУ на НАП, [населено място] са извършили проверка на търговски обект - магазин за млечни продукти, находящ се в [населено място], пазар Г., стопанисван от „Ракево Милк Трейд“ ЕООД. При закупуването на 10 броя яйца и една торбичка на обща стойност 5,70 лв., В. В. – продавач-консултант в магазина, приела В. М. – инспектор по приходите плащане в брой от името на дружеството. Бил съставен протокол бланков № 0130854 от 14.04.2023 г. на основание чл. 110, ал. 4, вр. чл. 50, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. В същия е отразено, че в магазина за млечни продукти, находящ се в [населено място], пазар Г., стопанисван от жалбоподателя има регистрирано функциониращо фискално устройство модел Dategs FR-800, от което за описаната покупка няма издаден фискален бон.

При проверка на касовата наличност, съпоставена с данните от фискалното устройство, е установена отрицателна разлика в размер на 3,54 лв.

Изложените факти са дали основание на административният орган да приеме, че „Ракево Милк Трейд“ ЕООД не е спазило реда и начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба, което е основание за налагане на ПАМ по смисъла на чл. 186, ал. 1, т. 1, б. а от ЗДДС.

Със заповед ЗЦУ-1148 от 25.08.2020 г. Изпълнителният Директор на НАП е оправомощил началниците на отдели „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален Контрол“ в ЦУ на НАП да издават заповеди за налагане на принудителни административни мерки по чл. 186 от ЗДДС.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспорената заповед е връчена на представител на дружеството-жалбоподател на 15.05.2023 г. Жалбата е подадена чрез административния орган на 18.05.2023 г. (вх. № 1587-441), т.е. в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Във връзка с гореизложеното, съдът намира, че е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат нейни права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване, поради което същата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 186, ал. 1, т. 1 б. "а" ЗДДС принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до един месец, независимо от предвидените глоби или

имуществени санкции, се прилага на лице, което не спази реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба. В нормата на чл. 118, ал. 1 ЗДДС е предвидено задължение за лицата да регистрират и отчитат извършените от тях доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ.

По силата на чл. 187, ал. 1 ЗДДС при прилагане на принудителната административна мярка по, ал. 1 се забранява и достъпът до обекта или обектите на лицето, а наличните стоки в тези обекти и прилежащите към тях складове се отстраняват от лицето или от упълномощено от него лице. Мярката се прилага за обекта или обектите, където са установени нарушения.

В конкретния случай не е спорно, че „Ракево Милк Трейд“ ЕООД не е изпълнило задължението за регистриране на извършена продажба на стоки, чрез издаване на касова бележка от работещото в обекта фискално устройство на посочената по-горе дата. Съдът не приема довода на оспорващия, че това се дължи на факта, че неиздаването на фискален бон е неволно и това е изолиран случай, защото юридическите лица са длъжни да изпълняват предвидените в по закон задължения. При извършената доставка на описаните артикули - 10 бр. яйца и един брой торбичка на обща стойност 5,70 лв., продавач-консултантът е приел сумата от името на дружеството.

От друга страна съдът намира, че следва да вземе предвид решението по дело № С-97/21 на СЕС, с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Административен съд — Б..

Решението е постановено във връзка с Преюдициалното запитване, отнасящо се до тълкуването на член 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7, наричана по-нататък „Директивата за ДДС“), както и на член 47, член 49, параграф 3 и член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“).

Съдът на Европейския съюз посочва в диспозитива на акта си, че член 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност и член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, съгласно която за едно и също изпълнение на данъчно задължение и след провеждане на отделни и самостоятелни производства на данъчнозадължено лице може да бъде наложена мярка имуществена санкция и мярка запечатване на търговски обект, които подлежат на обжалване пред различни съдилища, доколкото посочената правна уредба не осигурява координиране на производствата, позволяващо да се сведе до стриктно необходимото допълнителната тежест от кумулирането на посочените мерки, и не позволява да се гарантира, че тежестта на всички наложени санкции съответства на тежестта на разглежданото нарушение.

В разглеждания казус не е спорно, че освен процесния ПАМ, срещу „Ракево Милк Трейд“ ЕООД е образувано административно-наказателно производство и е издадено наказателно постановление № 709992-F703454/28.06.2023 г., с което на дружеството е

наложена имуществена санкция в размер на 800 лв., за неизпълнение на законово задължение, свързано с издаването на фискална касова бележка, във връзка с осъществена продажба на 10 бр. яйца и 1 бр. торбичка на обща стойност 5,70 лв. на 14.04.2023 г.

В тази връзка съдът намира, че следва да се съобрази със задължителното тълкуване, дадено от СЕС по посоченото дело. При положение, че срещу жалбоподателя е образувано административно-наказателно производство, което е завършило с налагане на имуществена санкция по чл. 185 от ЗДДС, не е възможно спрямо същия да бъде наложена и ПАМ – запечатване на търговския обект за срок от 14 дни.

За пълнота съдът намира за основателно оплакването за това, че в оспорената заповед липсват адекватни мотиви по отношение на продължителността на наложената мяка. В случая, в оспорената заповед са изложени изцяло бланкетни мотиви за продължителността на срока, за който е наложена процесната ПАМ. Независимо, че е посочено, че са съобразени тежестта на извършеното нарушение и последиците от него, вида и характера на търговската дейност, то изложените в тази връзка релевантни факти и обстоятелства не са подкрепени с никакви доказателства. Напълно необоснован е изводът на приходните органи, че продължителността на срока е определена с оглед вида на запечатания обект – магазин за млечни продукти, находящ се в [населено място], пазар Г., големината на обекта – около 20 кв.м., регистрирания оборот и установените в касата, парични средства. китайски ресторант, където целодневно има голям поток от клиенти. За настоящия съдебен състав е непонятно как големината на обекта би се отразила на срока, определен за налагане на ПАМ. В случая не е установено, че в проверения обект има трайна практика да не се издават фискални бонове за извършени продажби, както и че обстоятелството, че не се издават касови бележки е станало достояние на лицата, работещи в търговските обекти в съседство и на потенциални клиенти. От представените доказателства се установява, че извършеното нарушение е първо за търговеца и няма данни за друго такова. Останалите изложени аргументи във връзка с продължителността на срока на ПАМ са общо формулирани формални изявления и нямат характера на същински мотиви като правни и фактически основания относно целите на ПАМ в конкретния случай – за значимостта на охраняваните обществени отношения, тежестта на нарушението, последиците от него и необходимостта от осигуряване защита на обществения интерес и предотвратяване възможността за извършване на ново нарушение. По никакъв начин не става ясно как е определен срока измежду 30 нормативни възможности, кои обстоятелства са от значение и каква е тяхната тежест. Административният орган е издал индивидуален административен акт без да извърши преценка за наличието на баланс между личните и обществени интереси, а само за наличието на бланкетно и общо формулиран обществен интерес от налагането ѝ.

При издаване на ПАМ следва императивно да се спазва принципът на съразмерност по смисъла на чл. 6 от АПК като правилото е, че административните органи следва да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел. Административният орган е издал индивидуален административен акт без да извърши преценка за наличието на баланс между личните – твърдението за наличие на бързо развалящи се продукти от млечен произход и обществените интереси, а само за наличието на бланкетно и общо формулиран обществен интерес от налагането ѝ.

В този смисъл е и съдебната практика на съставите на ВАС, изразена например в

Решение № 9560 от 23.09.2021г. на ВАС по адм. д. № 2219/2021 г., VIII о., Решение № 9544 от 21.09.2021г. на ВАС по адм. д. № 2679/2021 г., VIII о., Решение № 8627 от 15.07.2021г. на ВАС по адм. д. № 1695/2021 г., VIII о., Решение № 10412 от 14.10.2021г. на ВАС по адм. д. № 3782/2021 г., I о., Решение № 10393 от 13.10.2021г. на ВАС по адм. д. № 11248/2020 г., I о., Решение № 2640 от 22.03.2022 г., по адм. дело № 10152/2021 г., VIII о. и др., която ясно се е консолидирала върху разбирането, че ЗНАП следва да е надлежно мотивирана относно продължителността на срока, за който се налага ПАМ (които мотиви следва да са конкретни спрямо всеки отделен случай, а не бланкетни и общи и неотчитащи конкретните факти по делото), който от друга страна следва да е съобразен с принципа на съразмерност, дефиниран в чл. 6 от АПК, а и на целите на формулирани в чл. 22 от ЗАНН, като условие за законосъобразността ѝ.

Предвид на гореизложените съображения трябва да се приеме, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, но при липса на конкретни мотиви и при несъответствие с целта на закона, поради което следва да бъде отменена.

С оглед изхода на спора на жалбоподателя се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, поради което съдът дължи присъждането им.

Водим от горното и на основание чл. 171, ал. 1, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „Ракево Милк Трейд“ ЕООД, чрез адвокат Г. Т. Заповед за налагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № ФК-С2165-0130854/05.05.2023 г., издадена от началник на отдел „Оперативни дейности“, С., в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП. С оспорената ПАМ е постановено запечатване на търговски обект – магазин за млечни продукти, находящ се в [населено място], пазар Г., стопанисван от дружеството за срок от 14 дни.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.